Ø-mærket. Sjov og satirisk iværksætterroman om en kvinde, der åbner en af disse små butikker, som plejer at gå ned temmelig hurtigt.

Sæsonsalg

Af LARS BRIX NIELSEN

Lasse Hjorth Madsen:
Udkanten. 283 sider. 250 kr. Forlaget Aronsen.

Hovedpersonen Marion Vigerslev rejser i denne vellykkede iværksættersatire fra København til den lille badeby Nørre Næsby i nærheden af Struer for at åbne en butik med økologiske varer.

I lokalsamfundet modtager man storbypigen med både interesse og skepsis. Interessen kommer mest fra byens mænd, som har svært ved at holde øjnene fra den kønne unge klidmoster.

Derimod er byens kvinder skeptiske. Det er generende med sådan en sød, ugift storbysild i den lille døde by, hvor parforholdskabalen er blevet lagt færdig for flere år siden.

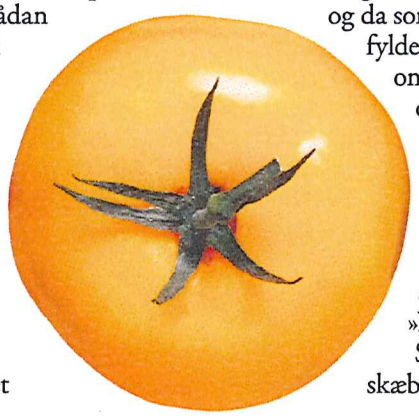

Desuden truer Marions økologiske butik jo omsætningen både i Brugsen og på det lokale værtshus. Hun kalder butikken »Nangijala« efter det eventyrlige hinsides i Astrid Lindgrens bog *Brødrene Løvehjerte*. Uanset hvor skidt det går med salget, og uanset hvor meget Marion er på sammenbruddets rand, deler hun sukkersøde ord og tanker på sin blog.

Som så mange andre brugere af de sociale medier er hun en sand mester i at idyllisere sin hårde og ensomme hverdag. Realiteten er nemlig den, at så snart nyhedens interesse er aftaget, stagnerer omsætningen fuldstændig med det resultat, at overtrækket på hendes kassekredit med faretruende hast nærmer sig maksimum.

Som det er tilfældet for mange små butikker i sommerlandet, kan velbeslåede turister redde selv det mest uigennemtænkte forretningskoncept. I sæsonen kan alt sælges, og da sommerhusene ude på næsset fyldes af feriegæster, går Marions omsætning drastisk i vejret fra den ene dag til den anden. Selv morede jeg mig nok særligt over disse kapitler, fordi min hjemby Tisvildeleje gennem årene har set både åbningen og lukningen af adskillige små søde butikker i stil med »Nangijala«.

Selv om romanen udvikler sig skæbnesvangert, er den præget af lethed. Forfatteren skriver med stort overskud, som giver én lyst til at læse mere fra hans pen. Undervejs glæder man sig over et fint varieret sprog. Blidt som et ømt kærtegn i romanens få kærlighedsscener og kvælende barskt i de afsluttende voldsscener.

Mellem disse to yderpunkter er satiren tilbageholdt på denne forbilledlige måde, der gør, at man som læser kommer til at holde af bogens personer, samtidig med at man morer sig over deres fortrædeligheder.

Her minder Marion både om de to flippede veninder med barselscaféen *Krittevittevit bombom* fra DR2-satiren Krysters kartel og om Mia og Susan med deres meget selvbevidste frederiksbergske teforretning i Casper Christensens og Frank Hvams Klovn-serie.

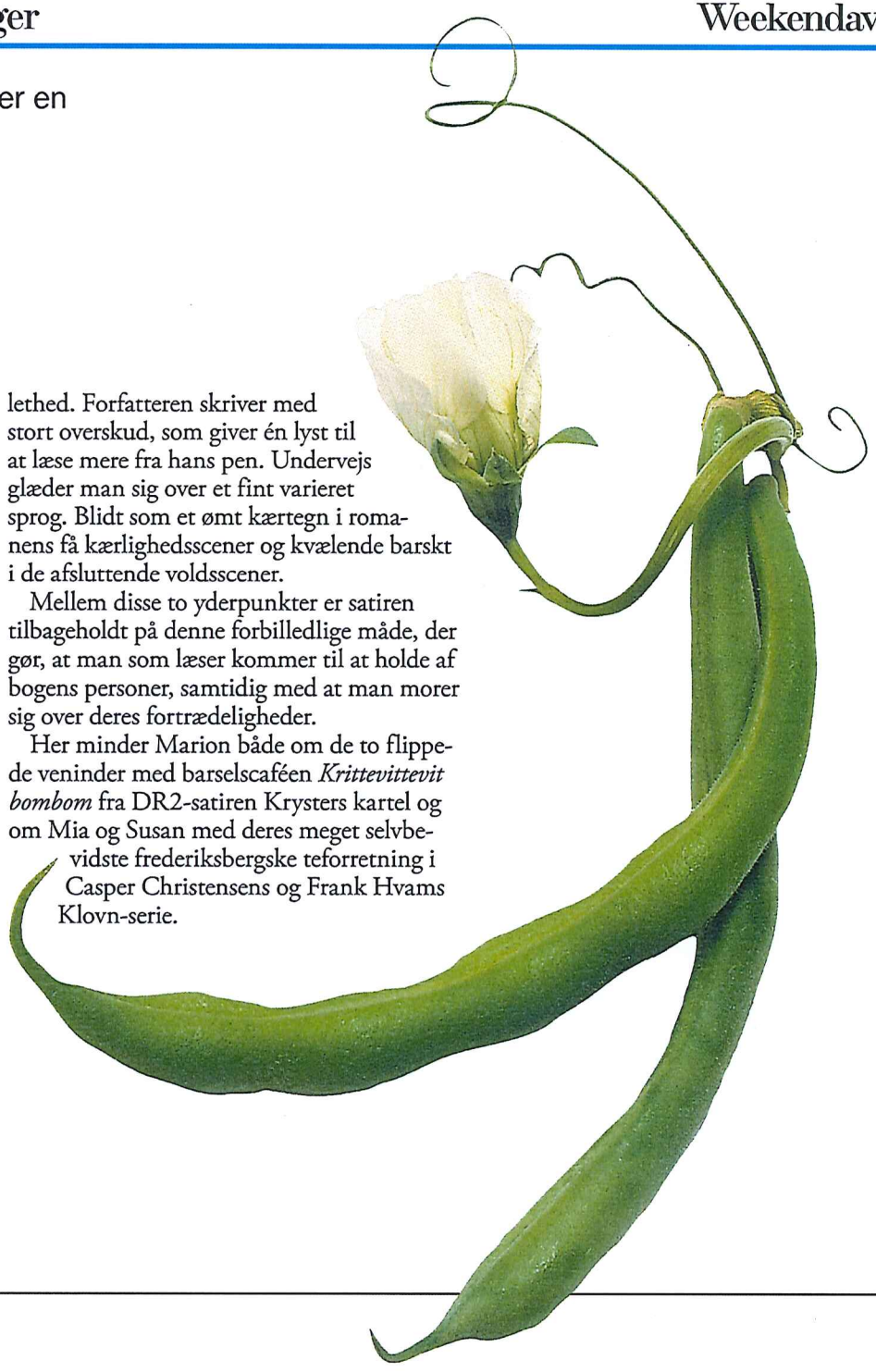

FORTSAT FRA FORSIDEN